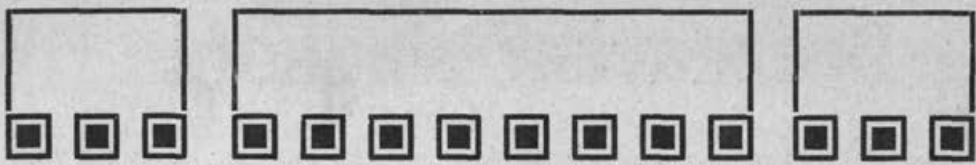

Slovenski

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko in Primorsko“ s sedežem
v Ljubljani, „Slovenskega čebe-
larskega društva za Spodnje
Štajersko“ ter „Slovenskega
čebelar. društva za Koroško“.

Urejuje

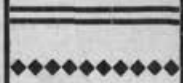
Francišek Rojina,

nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVII. 1914. Štev. 1. ::

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastoj. - Članarina znaša letno 3 K.

Brezdavčni sladkor!

Podružnice in člane na Kranjskem in Primorskem prosimo, da nam nemudoma naznanijo množino sladkorja, ki ga žele. Naznaniti je tudi natančen naslov, pošto, davčni urad in železniško postajo.

Cena bo približno toliko, kolikoršna je bila jeseni.

Finančno ministrstvo sladkorja doslej še ni dovolilo čebelarским društvom, bo ga pa v kratkem, kar bomo seveda takoj naznanili cenj. odjemalcem.

Tisti, ki so sladkor že jeseni prejeli, naj upoštevajo, da smejo za **jesensko in spomladansko pokladanje** prejeti na vsak panj le 5 kg.

Cenjenim naročnikom, oziroma članom!

Ker se je po celi Avstriji od 20. dec. 1913 do 17. februarja 1914 vršilo tiskarsko plačilno gibanje, nam vsled tega ni bilo mogoče dosedaj izdati prve letošnje številke. Naznanjamo, da 2. letošnja številka izide v najkrajšem času, in bo list nadalje zopet redno izhajal.

Upravništvo

Upravništvo.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarskega društva« v Ljubljani
ima v zalogi sledeče čebelarsko orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K — '70	Matičnice	K — '50
" mali	" — '35	" drugačne	" — '42
Špiritova svetilka	" — '40	" okrogle za med satove	" — '30
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	Nož za odkrivanje medenih satov	" 1'—
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" — '40	Vilice za " " "	" 1'50
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje	" — '20	Cedilo za med	" 2'50
Kolesce za utiranje žice	" — '70	Strgulja za žnidršičeve panje	" — '70
" " " (boljše)	" 1'20	Čebelarске kape	" 1'50
Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" — '20	" " boljše	" 2'80
Zapah za žrelo, velik	" — '20	Lijak za čebele	" 1'80
" " manjši	" — '15	Kvačice za pritrjevanje mreže (namesto žebļjev) zavitek	" — '50
Datthejeva pipa	" 2'80	Matična rešetka, kvadr. meter à	" 5'50
Patroni za proizvajanje dima	" — '05	Žična mreža za okenca, kvadratni meter à	" 2'70

V društveni zalogi čebelariskih potrebščin je umetno satje popolnoma poslo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razposiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri trdkah, ki inšerirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnideršičev panj:

6 palic iz pocinkane zelezne žice à 8 v	K — '48	80 kvačic za razstojce	K — '35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" — '40	4 zapone za okenca, patent Strgar	" — '12
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" — '44	2 tečaji za izletalnico	" — '20
1 matična rešetka, prirezana	" — '85	2 tečaja za vrata	" — '26
2 nosilca za rešetko	" — '24	2 vzmeti za okence	" — '06

Skupaj . . . K 3.40

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani,
Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Leto XVII.

V Ljubljani, meseca januarja 1914.

Štev. 1.

Čebelar v februarju.

Medoljub Čebelski.

Dobro jutro, dobro jutro! čebelica mala,
ljubica moja, si se naspala?
Glavico vzdigni, očki si zmani,
potem pa le hitro, le hitro vstani!

Gotovo se srček veselja ti smeje,
če vidiš, da solnce ti hišico greje;
perutice svoje urno razpni,
pohiti vun gledat, da mraza več ni!

Neusmiljeno je kruta zima vkovala letos naravo v svoje sponse,
in gotovo bomo prekoračili že prag februarja, ko bo še debela
zimsko odeja pokrivala hrib in dolino.

Bolj kot poprej, je sedaj naša čebela potrebna miru, ker
majhna črevesca so že polna, in vsako razburjenje bi imelo lahko uso-
dopolne posledice. Šibka telesca ne bi mogla več kljubovati pritisku
narave, zatvornice bi se odprle, in panj z vsebino bi bil omadeževan s
smrdečo tvarino v žalost čebelarja in nadlogo čebel. Čebele bi postale
grizave.

Februar pa nam prinese že nado na gorkejša dneve in up, da se
bomo s svojimi ljubljenkami kmalu videli, ker po Svečnici začne na-
vadno zima pojemati, in lahko se zgodi, da se bo prvi izlet vršil že v
drugi polovici ali vsaj proti koncu februarja.

Solnce splava više na nebu, njega žarki so že gorkeji, in če pri-
pihlja še gorak veter, čutile bodo tudi čebele čas, da zapustijo svoj
dolgotrajni zapor in poletijo na prosto.

Tedaj odstrani vse zapreke, ki bi morebiti ovirale izlet.

V panjih pa leži veliko mrličev-čebel, ki jim ni bilo dano doživeti
zaželjene pomladi. Prvo delo čebelarja je, da spravi te mrliche iz panjev
in pomaže na ta način osnažiti njih bivališča. Kdor ima v panjih pod-
lage, mu bo to delo lahko, videl bo na podlagah tudi, kje je sedež
čebel, in kako daleč so porabile že zalogo medu, ker drob na podlagi
mu bo to natanko pokazal. Kdor nima podlag, bo osnažil panji z za-
krivljeno žico in z grebljico. Ker tvorijo drob majhni koščki voska, ki

so ga čebele pri odpiranju medu razgrizle, je dobro, da se ga loči na primernem rešetku od mrtvih čebel in se ga shrani.

Panji odpirati bo v februarju še prezgodaj, izvzemši nujnih slučajev, če bi n. pr. morebiti katero ljudstvo gladu umiralo in bi ne bilo več v stanu hrane vzeti. V tem slučaju se prenese panj v gorko sobo, da se ljudstvo ogreje. Nato se to pobrizga z mlačno medeno vodo.

Opomoglo se bo kmalu toliko, da bo lahko vzelo pokladano mu hrano. Ostalo bo sicer slabo, a če si rešil matico in nekaj čebel, jo boš imel za vse slučaje v poznejših časih.

Če je pa stradajoče ljudstvo v stanu sprejeti še hrano, namoči sat z medom v gorko vodo, da se bo ogrel, panj previdno odpri, odvzemi zadnje prazne sate in potisni sat z medom do gnezda.

Panj zopet zapri in dobro zadelay, da bo imelo ljudstvo gorak sedež. Da bi se v tem slučaju prehladilo, ni nevarnosti, ker stradajoče ljudstvo sedaj še ne bo imelo zalege.

Tudi se mu lahko da zgoraj v veho kos kandisa — če jo panj ima — ali medu v satu, ki se prej namoči v gorki vodi.

Sneg okoli čebelnjaka se naj potrosi s slamo, listjem, pepelom ali žagovino. Posebno zadnja se priporoča kot najboljše sredstvo, kar je verjetno.

Na tak način se bo rešilo življenje marsikatero čebele.

Tej številki smo priložili položnice. Kdor je že plačal, naj vrže položnico proč ali jo izroči sosednemu čebelarju, ki še ni član društva ali naročnik »Slovenskega Čebelarja«. S tem bo morda pridobil novega uda. Kdor je pa plačal ali bo plačal pri podružnici, naj izroči položnico blagajniku, da jo prilično porabi. Pri ekspeditu je nemoogoče izbirati, komu naj se položnica priloži ali ne, ker zamuda časa veliko več stane, kot so vredne položnice. V enem dnevu mora biti ves »Čebelar« zganjen, vezan in na pošto oddan.

Upravništvo vljudno prosi cenjene čebelarje, da na položnico **natančno zapišejo kraj, posebno pa pošto**, na vrhu pa besedico »star« ali »nov«. S tem prihranijo upravniku mnogo dela in časa, za kar Vam bo zelo hvaležen.

Upravništvo.

O rentabiliteti čebelarskih obratov na Kranjskem in njih povzdigi.

A. Lapajne.

»Glej, stvarnica vse ti ponudi,
le jemati od nje ne zamudi«. V. V.

Sloveči čebelar baron Berlepsch je delil vse čebelarje na tri dele, in sicer na take, ki si vsled osebnih sposobnosti in ugodnih krajevnih leg izvolijo čebelarstvo za poklic, potem na take, ki se

pečajo s to kmetijsko panogo, da dobivajo iz nje postranske dohodke, in slednjič na take, ki se bavijo ž njo v zabavo in za šport. V svoji knjigi »Die Biene und ihre Zucht mit beweglichen Waben in Gegenden ohne Spätsommertracht« navaja, da se med onimi avstrijskimi kronovinami, kjer se more čebelarstvo gojiti kot poseben stan, t. j. kjer ono na leto donša 1000 K in več dohodkov, nahaja naša — Kranjska. Akoravno so bile pisane te pomembne besede že pred dobrim polstoletjem, in so se razmere v tem času v mnogem oziru spremenile, velja ta trditev glede našega čebelarstva še vedno v celem obsegu in ima dandanes še večjo veljavo.

Ker so pri nas na Kranjskem, žal, še često razširjeni napačni pojmi o tej panogi, in to celo na merodajnih mestih, ki vsled tega ne podpirajo razvoja našega čebelarstva tako, kakor bi isto zaslužilo, in se mu odreka vsak narodno-gospodarski pomen, stavljal si je pisatelj tega članka pred leti nalogo, dognati po možnosti pravo sliko rentabilitete (dobičkanosti) čebelarskih obratov na Kranjskem. V ta namen se je posluževal tehle pomočkov: prepotoval je pri danih prilikah vso deželo, obiskal je znamenitejše čebelarske obrate in se osebno seznanil z njenimi lastniki; posebno si je ogledal vse one obrate, ki se pečajo s prodajo živih čebel in čebelarskega orodja. Pri svojih čebelarskih predavanjih in tečajih, kjer je prišel v stik z mnogo sto čebelarji, je od prav mnogih izvedel, koliko imajo letnih dohodkov iz čebelarstva, koliko panjev prezimujejo itd. Na kmetijski šoli na Grmu se nahajajo učenci iz cele Kranjske. Nekateri so celo čebelarji, pri mnogih se bavijo doma s to panogo, zato poznajo več ali manj čebelarske obrate svojih okolišev. Ti so podali marsikateri podatek. Največ in najvažnejših podatkov je dobil od raznih medarjev in čebelarskih prekupcev. Ti poznajo najbolj naše čebelarske razmere in natanko preračunijo, koliko posamezni čebelarji v jeseni pridelajo in oddajo čebelnih pridelkov, oziroma živih čebel, kje so ugodne krajevne lege, kateri čebelarji se s pridom pečajo s to stroko itd. Nadalje je iz nebroj zasebnih razgovorov s čebelarji in čebelarskimi trgovci dobil obilo gradiva. Vse te podatke je primerjal z uradnimi izkazi, ki jih objavlja c. kr. poljedelsko ministrstvo, in s svojimi lastnimi izkušnjami ter je prišel do te slike:

Po statističnih izkazilih iz l. 1910 se je na Kranjskem prezimilo 52.694 panjev (v odstotkih 31'12⁰/₁₀ s premakljivim, 59'64⁰/₁₀ z nepremakljivim in 9'24⁰/₁₀ z mešanim delom). Koliko je bilo obratov, ni navedeno, ceni se jih pa na približno 4000.

Glavnica, vložena v to kmetijsko panogo, se ceni na 1 milijon kron.

Nekateri čebelarski obrati se vršijo v velikem obsegu, imajo od 500 do 1000 panjev, se pečajo s prodajo živih čebel, čebelnih pridelkov in čebelarskega orodja, drugi se bavijo v manjši meri s produkcijo živih

čebel ali čebelnih pridelkov. Nekateri služijo v pouk in celo v zabavo. Največ njih je dobičkanosnih, nekateri ne donšajo nikakih dohodkov in mnogi so celo pasivni. Vse te obrate je pisatelj po njih »brutto« dohodkih razvrstil v 10 razredov, pri čemer so dohodki šteti iz srednje dobrih letin, in je število obratov vzeto približno, ker obratov se dosedaj še ni štelo, še manj pa se dajo izračunati njih dohodki do vinarja natančno.

Po tej razdelbi se razdelijo čebelarški obrati takole:

1. razr. približno	8 obratov z nad 5000 K	dohodkov recimo	60.000 K
2. » »	18 » » okoli 2500 »	» »	skupaj 45.000 »
3. » »	50 » » » 1000 »	» »	» 50.000 »
4. » »	80 » » » 800 »	» »	» 64.000 »
5. » »	100 » » » 400 »	» »	» 40.000 »
6. » »	200 » » » 200 »	» »	» 40.000 »
7. » »	1000 » » » 100 »	» »	» 100.000 »
8. » »	1500 » » » 50 »	» »	» 75.000 »
9. » »	500 »	brez dohodkov	
10. » »	544 »	pasivnih, ki doplačujejo	
			4000
			474.000 K

Stroški, ki zadenejo te obrate so: naprava novih čebelnjakov in poprava starih, nakup panjev, čebel, čebelarškega orodja, umetnega satovja, medu-pitanca in sladkorja za krmljenje, stroški prevažanja v ajdovo pašo in nazaj, davki (obrat, ki se pečajo z nakupom in prodajo živih čebel in čebelarških pridelkov, so obdačeni), inseriranje v časopise, nabava čebelarških knjig in časopisov itd. Težko je ceniti te stroške. Znašajo pa najmanj 100.000—150.000 K na leto.

Iz teh podatkov se razvidi, da se obrestuje naložena glavnica — pri nevštetju lastnega dela — z okroglo 30—35 0/0. Pri nobeni drugi panogi se ne doseže take rentabilnosti.

Ako je letina slaba, pade splošna dobičkanosnost na 20 0/0 in morda celo na 10 0/0, pasivnost je pa izključena, ker je pri nas podnebje tako, če je neugodna pomlad, je ugodno poletje ali nasprotno; če pa ne medijo nekatere rastline, storijo to druge v obilnejši meri.

Pri sedaj izračunjeni rentabiliteti ni vpošteta indirektna korist, ki jo imamo od čebelarstva, in sicer 1. s tem, da čebele oplojujejo razne kulturne rastline kakor sadno drevje, stročnice, detelje, ajdo itd., katera korist se ceni pri nas na Kranjskem lahko na letno 2 milijona kron in 2. s tem, da čebele moralno vplivajo na nas, ker opazujoč njih čudovito življenje, nas spodbujajo k vzornemu spolnovanju naših dolžnosti ter nas, ko opravljamo razna čebelarška opravila, odvrtačujejo od obiska gostiln, od kvartanja, zahajanja v slabo družbo itd.

Te koristi pozna naš narod od pamtiveka, jih ve ceniti, in kljub vsem izpremembam časa, kakor padanju cen medu in voska ter manjši

nju uporabi, goji čebelarstvo z enako ljubeznijo in vnemo. Najobčutnejše ga je zadela izguba, ko sta med in vosek izgubila svojo poprejšno vrednost in padla v ceni vsled vpeljave sladkorja in modernih gorljivih snovi (plin, petrolej, parafin, elektrika). Od tedaj nazaduje pri nas čebelarstvo, četudi izkazujejo najnovejši uradni podatki večje število panjev, kar je malo izraženo. Glavna izguba obstoji v tem, da gineva število starih, vnetih čebelarjev, ki čebelarijo s 50 do 100 panji, in se je na njih domačijah obdržalo čebelarstvo od roda do roda. Na njih mesta stopajo pač mnogi novi pozikusi, ki pa nimajo tiste stalnosti in ne dobičkanosti, ker se večinoma naslanjajo na stari način obratovanja in jim manjka vztrajnosti. Kako majhen napredek zamoremo konstatirati, govori dejstvo, kako malo čebelarjev se peča s panji s premakljivim delom (ker se 31:12 % takih panjev nahaja skoro izključno v obratih nekaterih izobraženih čebelarjev); kako malo modernega čebelarskega orodja — točil, stiskalnic za umetno satovje — se nahaja v naših čebelnjakih; kako malo se v jeseni čebele združuje in kako malo se čebele špekulativno krmi itd.

Izkušnja vseh čebelarjev-strokovnjakov uči, da se zamore to pango dvigniti le na podlagi obratovanja s panji s premakljivim delom, in da je treba v ta namen vzgojiti nov naraščaj, ki je sposoben in dostopen temu napredku.

Ukoreninjeno ljubezen našega naroda do čebelarstva, naše ugodne podnebne in rastlinske razmere za čebelarstvo in burno hrepenenje po napredku moramo izkoristiti in dosegli bomo uspehe, ki bodo v čast našemu čebelarstvu, našemu narodu pa v večjo gmotno korist.

Pisatelj tega članka je mnenja, da se da naše čebelarstvo takole povzdigniti:

1. razr. pribl.	12 obratov	z nad 5000 K	doh. = 60.000 K	
2. » »	30 » » »	2500 » » »	= 75.000 »	+ 30.000 K
3. » »	150 » » »	1000 » » »	= 150.000 »	+ 100.000 »
4. » »	200 » » »	800 » » »	= 160.000 »	+ 96.000 »
5. » »	500 » » »	400 » » »	= 200.000 »	+ 160.000 »
6. » »	1000 » » »	200 » » »	= 200.000 »	+ 160.000 »
7. » »	1000 » » »	100 » » »	= 100.000 »	—
8. » »	500 » » »	50 » » »	= 25.000 »	+ 50.000 »
9. » »	300 » » »	z nikakimi dohodki		
10. » »	308 » » »	pasivnih, ki doplačujejo		
	4000		Skupaj 970.000 K + 496.000 K	

Stroški, ki bi zadeli te obrate, bi bili v začetku mnogo višji zaradi nabave mnogih novih panjev s premakljivim delom, čebelarskega orodja, stiskalnic za umetna satovja, točila, porabe medu-pitanca in sladkorja, naročitve strokovnih časopisov in knjig, inseriranja v tuje časopise itd. Zato pa bi se dohodki dvignili polagoma na zgoraj navedeno višino.

V isti meri postala bi večja indirektna korist, zlasti bi to ugodno vplivalo na povzdigo našega sadjarstva in poljedelstva ter bi se skrčilo število izseljencev, ker bi na stotine mladeničev ostalo na domačijah in bi ne silili ne v mesta, še manj pa v inozemstvo. Dohodki iz čebelarstva bi jim krili upadek pri obstanku na deželi v nasprotju s službo v mestih.

Iz navedenih podatkov sledi, da pri nas na Kranjskem čebelarstvo ni samo poezija kmetijstva — mnogi si ga namreč mislijo le kot zabavo za prosti čas — ampak da zavzema važno gospodarsko postojanko v dohodkih našega kmetijskega prebivalstva, ki jo je mogoče še visoko povzdigniti. Že pred 90 leti je spoznal tedanji najznamenitejši avstrijski čebelar, pl. Ehrenfels, ki je čebelaril z nad 1000 panji in ki je bil zaradi svojih velikih zaslug zlasti za povzdigo čebelarstva povzdignjen v plemenitaški stan, da se mora v Avstriji ustanoviti poseben čebelarški stan, in da mora država v to s potrebno podporo pripomoči. Kar je ta čebelarški veleum tedaj sprevidel, to imamo v začetku že na Kranjskem, in če so kje dani vsi ugodni pogoji, so pri nas. Pri nas je čebelarstvo med kmetijskimi panogami — darilo, ki nam ga je dal Vsemogočni v negovanje. Dandanes smo v resnem položaju, da si ta dar božji ohranimo ali da ga izgubimo. Čebelarjenje v panjih s premakljivim delom je ključ do ohranjenja in povzdige tega darila.

Čebelarstvo se goji drugod v pre mnogih krajih zaradi indirektné koristi (sadjarstvo, poljedelstvo), pri nas pa daje samonasebi korist in je indirektna korist še povrh.

Kdo more biti čebelar?

Iv. Jurančič.

Po božji in cesarski postavi sme vsakdo čebelariti, dà še celo v poljubnem obsegu. O tem in enakih predmetih se je sicer že mnogo pisalo, a se je poudarjalo le bolj zunanje, stanovske okolnosti, v tem sestavku pa presojajmo sposobnost za čebelarjenje bolj od psihične, duševne strani. Po svojih strokovnih potovanjih sem pač — v svojo nevoljo — pre mnogokrat zadel na »čebelarja«, ki ni v to »poklican«; za vse drugo bi bil prej sposoben, kakor za to lepo, nedolžno panogo kmetijstva.

Vselej in povsod se kot prvi in glavni pogoj poudarja veselje do čebel, do stroke, kar je na vsak način prav; pa to veselje mora biti resnično in pravo. Kdor ima res pravo veselje do kake stroke, ne bo iste zanemarjal, temveč jo bo gotovo natančno in vestno izvrševal.

Pri prvem pogledu v čebelnjak se njega gospodar takoj spozna, če je čebelar »po poklicu« ali ne. Ako leži vse križem orodje, satje, smeti in razna nesnağa, ako čebelnjak visi na to ali ono stran, ako je

v panjih vse v neredu, tu slabiči, tam brezmatični; ako v panjih večje gospodarijo namesto čebel, ako so panji slabo zaprti ali tako razpokani, da čebele večje in mravlje po vseh straneh vun in noter hodijo i. t. d., vse to ne izdaja čebelarja »iz poklica«.

Marsikdo pravi, da ima »strašno veselje« do čebel in da hoče na vsak način začeti čebelariti. Ne traja pa menda 3—5 let, in vse to »strašno veselje« se skadi v zrak. Menda je zagledal samo nekaj od dobre strani čebelarstva, n. pr. da je med sladek, da je zabavno, da — seveda le v dobrih letih — prinese nekaj dobička i. t. d. Ko pa je izkušal poznavati čebelarjenje tudi od druge strani, da čebele pikajo, da se gotova opravila, ki tudi niso vselej le lahka igrača in zgolj zabavna, morajo točno in vestno izvrševati; da nadalje slaba leta nič ne donašajo ali še celo izdatke provzročajo, je vsega veselja konec, čebele zapuščene in zanemarjene hirajo. Malomarnost v čebelarstvu privabi še nadaljne slabe posledice, oziroma nesreče, n. pr. bolezni, ropanje in razne škodljivce.

Ni težko najti čebelarja, ki od začetka res kaže nepopisno veselje do čebel; vse naenkrat mora biti, najrazličnejši panji, vse mogoče orodje, vse dosegljive knjige in strokovni časopisi. V par letih je vse »prestaro«, prenavadno; naročijo se zopet »novejši«, najmodernejši panji, kakršnih še v kraju nikdo nima, ki se pa v par letih zopet »postarajo«. V kakih 10 letih se 3—4 krat vse »staro« zavrže in z novejim nadomesti. Zdaj je čebelar na višku strokovne popolnosti: Vse panji je že preizkušal, vse strokovne knjige in časnike prečital, a vse to ga — ne zadovolji. Pri vsaki, tudi najnovejši reči najde gotove napake in pomanjkljivosti, vse največje umetnije in operacije v čebelarjenju mu ne prinesejo zaželenih uspehov, ampak čebelna ljudstva nazadujejo na moči in na številu, vključ vseh preumetni in premoderni oskrbi. — Vsa strokovna gorečnost je temeljila le na pretirani častihlepnosti, na hrepenenju, kako bi postal imeniten, slaven čebelar. — Ne pozabimo, da vsako človeško delo, še tako imenitno, novo ali moderno, je pomanjkljivo in zmožno izboljšanja.

Pred leti sem prišel k čebelarju, ki je ravnokar iz gnilobnega panjů vzel satovje, čebele pa s panjem vred na sirov, ostuden način premetaval, jih preklinjal i. t. d. Pokaže mi veliko skledo odvetega, okuženega satovja. »To pa hitro sežgite ali globoko zakopljite, da se nadaljnja nevarnost odstrani,« mu rečem. »Kaj?« me zavrne, »to bom skuhal, predelal v umetno satovje in prodal; naj tudi drugi tega h... izkušajo, ne samo jaz!« — To mi je bil višek hudobe, kakršne bi med čebelarji sploh nikdar ne pričakoval. Nisem mogel ziniti besedice več; kakor na komando sem se obrnil in odšel.

Dragi čitatelj! Ako tvoje srce preveč hrepeni po svetnem dobičku, je takorekoč lakomno, ako isto neprimerno išče svetne hvale, časti, slave in imenitosti, ali ako je tvoje srce zavidno, škodoželjno in naravnost hudobno, nisi za čebelarja, temveč prepuščaj čebele drugim.

Ako hočeš preizkušati svojo sposobnost za čebelarstvo, postavi se pred ogledalo: čebelni panj! Tukaj se primerjaj, ali si si svest vseh tistih duševnih vrlin in lepih lastnosti, katere so bile znane že najstarejšim kulturnim rodovom človeške zgodovine in katere res dičijo ljubko čebelico že od začetka stvarjenja, kakor: pridnost, marljivost, snažnost, točen hišni red, vstrajnost, pravičnost, poštenost, domoljubje i. t. d. i. t. d., potem zamoreš reči, da imaš poklic postati čebelar. Kdor hoče imeti s čebelami srečo in veselje, mora biti čebeli enak!

Kuhanje voska.

S. Koprivec.

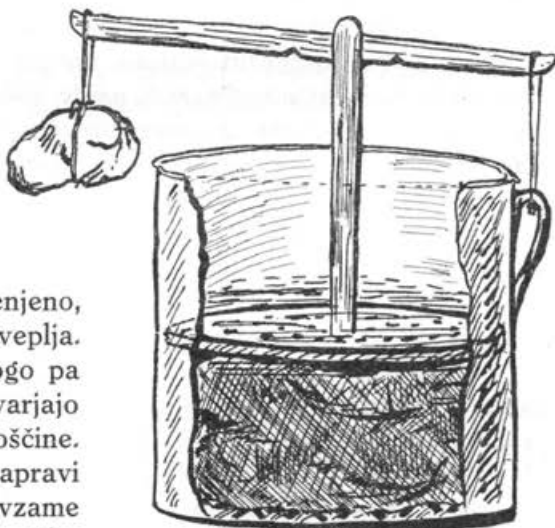
»To je že premeleto!« »Pa prebavljeno še ni!« — — —

Mi bodele že oprostili, da sem prišel prepozno.

V jeseni se namnoži čebelarju med, satje (voščine) in pa kronice. (Glede zadnjih, če je preveč rečeno, naj mi pa zopet vsak oprostijo!) Oni čebelarji, ki v jeseni svoj »pridelek« zapeljejo k medarju, so najbolj srečni. Kaj bi toliko mrcvaril z muho! Res precejšnja skrb se odpravi s tem, nekaj kronic se le dobi in — basta! Tak čebelar se lahko posmehuje sosedu, ki še črez zimo nima miru s čebelami. Vidi ga, kako po snegu »brozda« in išče muh, katere mu je izvabilo solnce iz njih stana. Še pozimi mu mesečna opravila ne dajo miru i. dr.

So pa zopet drugi čebelarji, katerim se med krči, satje pa namnoži. »Saj to ni nič čudnega; so pač slabe čebelarske letine!« To že razumem, ali kaj pa storiš s satjem?

Mnogokrat je bilo že omenjeno, naj čebelar zalogo satja zažveplja. Marsikateri to tudi stori, mnogo pa je takih, ki se s tem ne ukvarjajo in čakajo, da pride kupec za voščine. Taka kupčija se navadno napravi »kar črez«. Kupec za voščine vzame lepo satje, slabejše ostane tebi. Zakaj? On ve, da mlado satje dá več voska, kakor staro. Prodajalec hrani pa tudi raje mlado satje, drobiž prepusti usodi. Mlajše satje pa se tudi raje drobi, vsled tega pride dostikrat ravno lepega satja več v upad. Rekel sem, da slabše satje tebi ostane; da, če bi to bilo; še rad kupcu to navržeš, samo da gre od hiše. Kupec ni ničesar zakrivil, vsak je upravičen delati za pošten dobiček. Zakaj si se pustil opehariti?

Kuhanje voska.

Ko sem jaz pričel čebelariti, sem tudi tako delal. Hranil sem lepo satje in ga prenašal kakor žefran. V jeseni pride kupec, pa sem mu razgrnil rjuho s satjem. Mislil sem sam pri sebi, da bi mu bilo vsaj všeč, in da bi se kupčija ne razdrla — staro satje sem itak že prej odbral. Danes pa »stikam« po kotih, če je še kje kak poteptan košček, kadar je treba kuhati vosek.

Vosek pridobivajo čebelarji danes že na različne načine. Preprost način kuhanja pa nam je svoj čas podal gosp. A. Likozar ob svojem predavanju.

Imeti je primerno velik železen (pločevinast) lonec, ki se ne zožuje proti dnu. Imeti mora ročaj (glej podobo!). Izreži okroglo desko, ki mora pasti ohlapno v lonec, in jo prav na gosto s svedrom preluknjaj. V središču deske utrdi vanjo navpično količ; ta naj ima na drugem koncu vilice, ki vanje pade prosto se gibajoč dvoramni vod. V dno lonca pa si napravi leseno mrežo, da šele na to vložiš vrečo z voščinami, da ne pripališ vreče ob kuhanju. Kadar kuham vosek, vložim leseno mrežo na dno, na to vrečo z voščinami, na vrečo preluknjano desko. Iz lonca gledajo vilice; v te denem dvoramni vod, ki je na enem koncu privezan za ročaj (lahko z vrstico), na drugi konec pa obesim kamen. Nekaj črez desko nalijem vode in postavim na štedilnik. Pri kuhanju pa je paziti, da ne bo zmes preveč vreła, da bi pljusalo po štedilniku. Ko se ti zdi, da se je vosek s pridom izločil, postavi vse na hladno, da se vosek strdi. Z desko vred boš dvignil potem ploščo lepega voska. Ko že postaviš lonec na hladno, poberi še po vrhu z žlico razno nesnažo (smetano) raz tekoči vosek. Ker je vosek lažji od vode, zbral se bo skoz luknjice v deski vrhu vode.

Ako ne bo šlo prvič dobro, ne obupavati! Dobro je tudi, da voščine v vreči izperemo, preden jih kuhamo. Poizkusi to! Ako voščine v vreči mencamo kakor perilo, se odceja iz njih umazana voda, in imam kasneje s čiščenjem voska manj dela.

Na opisani način kuha pri nas že mnogo čebelarjev vosek. Koliko kil voščin se je prej izgubilo, ko sedaj dajo dohodek. Bomo vsaj sedaj pridobili, kar smo pred časom zanemarjali. Šele tedaj je misliti na čebelarjenje s premakljivim delom, ako si zna čebelar sam pridobivati vosek, kar na zgoraj opisani način ne dela težav in tudi ne mnogo truda.

Kje in kako medi jelka.

Priobčil Fr. Štupar.

V 11. številki lanskega »Slov. Čebelarja« smo pod naslovom »Kje naletiš čebelo na njenem pohodu in — jelka« čitali Koprivčevo poročilo, kako je naletel na čebele v gosteh pri listnih ušicah na drobnici in na jelki. Najbrž je g. poročevalec že naprej pričakoval ugovora, zato je na koncu svojega spisa predlagal debato o svoji trditvi, in tudi g. urednik je pozval čitatelje, naj vprašanje, kje in kako medi jelka,

pomačajo rešiti s tem, da sporoče svoje mnenje, svoja opazovanja, ali pa naj povedo, ali in kje so o tej zadevi že kaj brali.

Opiraje se na ta poziv si usojam tudi jaz »pomagati pri rešitvi tega vprašanja«, sicer ne s svojimi izkušnjami, pač pa s tem, da objavim par tozadevnih razprav, ki so mi prišle zadnji čas pred oči. Razprave objavim z dovoljenjem uredništev onih listov, ki so bile v njih natisnjene, in sicer v točnem prevodu brez pripomnje in v celoti, ker so vsestransko zanimive in poučne.

I.

Na Dunaju izhajajoči kmetijski list »Wiener Landwirtschaftliche Zeitung« je v 83. številki z dne 18. oktobra 1911 objavil v podlistku naslednji spis.

Letošnji med.

Kakor je znano, je bilo letošnje leto nenavadno izdatno medeno leto. Dočim je bilo mogoče l. 1910. večino panjev vzdržati že od avgusta dalje le s pitanjem, in je bilo medu toliko kakor nič, so čebele letos v juniju, juliju in avgustu, ko je »vročina valovala« čez naše dežele, nanosile naravnost čudovite množine medu, tako da je bilo mogoče nekaterim panjem vzeti po 50 kilogramov in več, ne da bi bilo to v škodo zimski zalogi. In vendar je bila na polju in na livadi le tuintam kaka cvetka, kajti solnce je vse požgalo in mnogo cvetnih popkov se je posušilo, preden so se mogli odpreti.

Odkod pač donašajo čebele toliko sladila? sem se sam večkrat vpraševal, dokler nisem slučajno našel vira tej beri. V začetku julija je prišla k meni kmetica s poročilom, da je v sosednjem gozdu našla roj, naj ji ga pomagam ogreniti. Ko sem si ogledal mesto, sem takoj spoznal, da ni bilo roja, ampak da na jelki šume čebele, ki so sedele po iglah in so letale med mladikami, da bi tamkaj nabirale med. »Padla je medena rosa«, kakor pravi stara ljudska vera.

O tej medeni rosi so mnenja naravoslovcev različna: nekateri trdijo, da je iztrebek listnih ali tudi ščitnih ušic (kaparjev), ki navrtavajo igle, oziroma drevesno listje, izsrkavajo sok in ga zopet izbrizgavajo po posebnih žlezah; nekateri celo menijo, da je ta izbrizgani sok toliko, kakor iztrebki teh živali. Drugi nočejo ničesar vedeti o takem proizvodstvu medu in pravijo, da je medena rosa izločina iz drevesnega listja in igel, ki jo čebele srkajo brez posredovanja drugih živih bitij. To razlagajo takóle: Vsled višje topline se drevesni sokovi podnevu krepkeje dvigajo. Ponoči gorkota odneha, in to je posebno občutno za vrhnje mladike na drevju. Ovirani sokovi izstopajo skoz luknjice, in prvotno neznatna množina sladkorja v njih se hitro množi, kadar prihodnji dan vroči solčni žarki shlape večino vode. Sedaj pridejo čebele in najdejo za svoje namene izborni siropasto tekočino, ki jo nosijo domov in jo, primešavši ji svoje slin in dodavši ji mraveljske kisline, še bolj zgostijo in podelajo v med.

Da je zadnje mnenje bolj upravičeno od prvega, da, večinoma edino pravo, sem mogel ugotoviti ob gori navedeni priliki. Vzel sem namreč s seboj domov nekaj vejic, ki sem na njih videl čebele, da so lizale, in sem jih preiskal, kolikor je bilo pač mogoče z mojimi nepopolnimi pripravami, ali je na njih kaj zajedajočih živalic, pa nisem našel niti sledu; pač pa so bile igle na onih vejicah vse lepljive. Drugikrat — bilo je že v maju — sem opazil, da so se mladike češnjevih drevesec na mojem vrtu kar po vrsti kodrale, in nežni lističi na njih so se zavijali. Prinesel sem lestvo in sem opazoval ob različnih dnevnih časih, kaj se godi na bolnih mladikah. In našel sem v zavitih listih polno listnih ušic, ki so pač živele ob listnem soku; nadalje so lazile mravlje gorindol po deblu in so se bavile z ušicami. Vsekako so živele na račun onih zajedalk. Pa tudi čebele so prišle, tri, štiri v pol ure; sedle so, vohale malo semintja — zadišalo jim je bilo sladilo — pa so zopet odletele, ne da bi bila katera stegnila jezik. Na bezgovem listju in na nežnih poganjkih vrtnic se često lahko vidi medsebojno razmerje med listnimi ušicami in mravljami, pa tudi tja nikdar ni čebele, da bi se okoristila z iztrebki ušic; mravlje so pač manj izbirčne kakor čebele.

Ta med iz medene rose, posebno od igličastega drevja, se odlikuje po posebno prijetnem okusu. Med je zelo teman in se vidi v večji množini skoraj črn; toda njegov vonj je izredno prijeten, med sam je pa zelo vlečljiv in vsled železa in fosfora, ki ju ima v sebi, je naravnost zdravilo za malcervne in na živcih bolne (zdražljive) ljudi. Ljudje, ki uživajo med, so tudi kmalu spoznali prednosti temnih vrst, in večina mojih naročnikov letos posebno zahteva »le prav teman med, ker je tak najboljši«.

Toda kakor izboren je ta gozdni med za ljudi, za zimsko hrano čebelam ni prikladen in izkušnja uči, da čebele, ki imajo v hudi zimi to hrano, zapadejo grizi, morda ker ima tak med v sebi smolne sestavine, ki puščajo v čebelnem telesu mnogo ostanka, morda ker jih zelo fosfornata hrana preveč razburja v takem času, ko so potrebne miru, ko vendar marsikako zimo tri do štiri mesce ne morejo izleteti, da bi se mogle osnažiti. Oni čebelarji, ki imajo čebele blizu gozda in imajo vsled tega letos v panjih večinoma teman med, bodo prav storili, če tega medu kolikor mogoče odvzamejo in vsakemu panju dajo tri do štiri kilograme sladkorne raztopine, da bodo čebele v ostrem zimskem času, ko ne izletavajo, živele ob nji ter da pri tem ostanejo zdrave. kar tudi uči izkušnja. Večja množina medu in varno prezimljenje, ki je posledica takemu ravnanju, bogato odtehta čebelarju stroške in trud, ki ga ima s takim pitanjem.

Coelestin Schachinger.

II.

»Der Lehrmeister im Garten und Kleintierhof«, list za vrtnarstvo in gojitev drobnice, izhajajoč v Lipskem (Leipzig) in na Dunaju, je objavil l. 1912. na 219. strani med »razgovori« tale izvajanja.

Med listnih ušic. O čebelarstvu sem si nabavila mnogo knjig in sem se zelo čudila, da celo v skoraj 500 strani obsežni Gerstungovi knjigi »Der Bien und seine Zucht« (čebela in čebelarstvo) ni ničesar o medu listnih ušic. Le enkrat je površno omenjeno: Med listnih ušic ni dober za zimsko krmo. Niti v tej, niti v treh drugih knjigah ni v oddelku, govorečem o tem, odkod se dobiva med, omenjeno, da se med z ozirom na to, odkod je, deli v dve vrsti:

1. normalne vrste medu, izvirajoče iz cvetnega nektarja, cvetni medovi;

2. nenormalne vrste medu, izvirajoče iz medene rose.

O teh nenormalnih vrstah medu pravi profesor Sajó v svoji knjigi »Unsere Honigbiene« (naša čebela) na 40. strani: »Nenormalne vrste medu so vsekako manj vredne in njih uživanje se ne more kar naravnost priporočati. Medena rosa je iztrebek listnih ušic. Mnogo krajev je, kjer je ta snov med najpogostejšo čebelno hrano, v gotovih časih je celo edina sladkorna sirovina, ki se dobiva. Mnogo čebelarjev — kar je seveda umevno — noče priznati, da je njih med večinoma iz takega vira. Pokrajine z medeno roso so posebno v gozdnatih in goratih krajih. Čebelarji, ki svoj med dobivajo deloma iz medene rose (n. pr. po nekaterih krajih Črnega lesa in v Vogezih, kjer od igličastega drevja včasih kar kaplja), pač trdijo, da ima njih blago zato posebne zdravilne moči. Med iz medene rose zasuče polariziran svetlobni trak na desno, navadni med pa na levo.« — Zakaj je pa popolnoma zamolčano v knjigah, ki so jih spisali čebelarji, da se nahaja tudi med iz medene rose? Na celih straneh se pripoveduje, od katerih rastlin se more dobivati cvetni nektar, nič se pa ne pove, da more biti vir za med tudi medena rosa, ki je pač nihče ne more smatrati za cvetni nektar. To nikakor ne vzbuja zaupanja onemu, ki hoče medu kupiti; vzbuja pa domnevanje, kakor da čebelarji ne smatrajo za dobro, na korist prodajalcem, da vé občinstvo, da je tudi taka manj vredna roba. Opravičuje edino to, da mnogi čebelarji sami ničesar ne vedo o medeni rosi. Vsled oznanila sem naročila od nekega učitelja 10 funtov medu. Nisem bila malo presenečena, ko sem na pokrovu čitala hvalo médu, kjer je bilo tudi rečeno, da so čebele to slastno krepilo, med, nabirale tudi na jelkovih iglah. Ali morda oni čebelar res sam veruje, da čebele hodijo po cvetni nektar na igle? To je pač medena rosa, iztrebki listnih ušic, ki sedé po iglah. V takih razmerah bi bilo pač dobro, če bi čebelarje silila postava, da bi táko manj vredno robo takó neslastnega vira prodajali za »med iz medene rose«, ne pa za »cvetni med«. Saj je to mogoče, v Združenih državah je že tako; prodaja nenormalnega medu brez izrecne označbe »med iz medene rose« se po postavi kaznuje kot popačba. To bi vendar nikomur ne škodovalo, vsaj poštenim čebelarjem ne, in kupci bi bili varovani. Ker pa takega zakona v Nemčiji, žal, še ni, bi rada vedela, kako se med iz medene rose spozna. Nestrokovnjaku ni mogoče določiti, ali se polariziran svetlobni trak zasuče na desno ali na levo. Ali ni pre-

prostejšega sredstva, ki bi ga vsakdo mogel porabiti? Na neko označilo v tem listu sem naročila »hribovskega medu«; bil je temnozelen in vlečljiv, ni pa imel značilnega medenega vonja in okusa. Sumim, da bi utegnil biti med iz medene rose. Ali je morda tudi navadni med kdaj temnozelen? Jaz ničesar ne vem o tem. Morda ve kak čitatelj? (Konec pride.) Gdčna. pl. Adlersberg.

Storimo svojo dolžnost!

Fr. Gregorčič.

Splošno vsi listi, politični kakor tudi strokovni, prinašajo ob koncu ali začetku leta od strani uredništva razne reklame ali vabila na naročbo. Naš list Čebelar tega ne potrebuje, ker se sam s svojo vse hvale vredno vsebino dovolj priporoča. Ne morem si misliti čebelarja, ki bi imel količkaj zmisla za čebelarstvo, da bi ne imel tega tako zelo potrebnega strokovnega lista. Le žal, da se naši čebelarji vsi tega ne zavedajo. Ako se skliče kje ustanovni shod čebelarske podružnice, pristopi navadno le malo članov. Občnih zborov se vedno ne udeležujejo, ker se takrat navadno plačuje udnino. Zato je potreba vsakega osebno prigovarjati, da plača. Pri tem se izgovarja ta, da nima časa brati, drugi, da zato niso nič boljše čebele, če je naročen na list. To je gotovo, če ostane list neprebran, ali če samo bereš in se po tem ne ravnaš.

Mnogo odpadov je kriva tudi tretja krona. Tako me vpraša neki možiček: »Kako je to, da je udnina letos 3 K?« Ko mu pojasnim potrebo zvišanja, se repenči, da toliko ne plača ter da rajši zapije. No, če ti je več za frakelj zacestnega, tudi dobro; zaradi takih društvo ne propade.

Ravnajmo se po tem navodilu:

List Čebelar naj ne ostane nikdar neprebran! Naj ne velja izgovor, da ni časa; tudi poleti ob nedeljah in praznikih najdeš dovolj časa za branje. Hranimo skrbno vse številke celega leta, katere v zimskih dneh še enkrat bolj natančno preberimo! Ako damo koncem leta vse številke skupaj vezat, imamo krasno knjigo, ki nam še večkrat prav pride s poukom in nasvetom. Ko pa že mogoče več nas ne bo, jo bodo z veseljem preberali naši potomci-čebelarji ter jim bo priča, da smo že tudi mi imeli kaj zmisla za čebelarstvo. Poznam čebelarja, ki ima hranjenih več člankov, izrezanih iz Kmetovalca, še preden je začel izhajati Čebelar. Posnemanja vredno!

Priporočajmo list tudi čebelarjem-nečlanom! Po mojem mnenju ne velja, da kdo ne zmore 3 K, ali da čebelarstvo ne nese toliko, da bi plačeval udnino. Jaz trdim, da toliko zmore vsakdo, ki ima le par panjev čebel. Pri nabiranju udov opozarjajmo čebelarje tudi na neobdačeni sladkor, ki ga bodo lahko dobivali; to je močan magnet, ki je že marsikoga pritegnil k društvu, oziroma k podružnici.

Bodimo točni v plačevanju udnine! Takoj ko dobimo položnico, plačajmo pri domačem poštnem uradu, ali kjer je podružnica, podruž-

ničnemu blagajniku. Kdor pa le noče plačati, naj bo vsaj tako pošten, da takoj prvo številko vrne z opazko: Ne sprejemem!

Samo polovica društvnikov naj stori svojo dolžnost, in preden poteče to leto, nas bo 2000!

Mesečni pregled za december 1913.

Poročevalec Avg. Bukovic.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi					
	pridobil dkg			izgubil dkg							najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3														dkg
Brojnica pri Nabrežini 83 m	—	—	—	20	30	10	—	60	—	—	14	+2	+7.8	18	4	—	11	5	15	19
Metlika 166 m	—	—	—	15	20	30	—	65	—	—	13	—9	—2.3	3	5	6	13	17	1	14
Strlac 195 m	—	—	—	5	5	5	—	15	—	—	13	—13	—2.6	3	2	6	11	13	7	17
Formin 211 m	—	—	—	7	8	10	—	25	—	—	11	—10	+1.2	—	4	3	11	5	15	19
Mokronog 251 m	—	—	—	25	25	20	—	70	—	—	13	—15	+1.3	—	3	3	16	8	7	14
Krtina 305 m	—	—	—	20	30	20	—	70	—	—	12	—13	—0.9	3	5	4	15	7	9	5
Ljubljana 306.2 m	—	—	—	20	10	20	—	50	—	—	10	—13.5	+0.8	1	3	4	14	14	3	11
Kranj 358.5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—13	—4	—	4	2	11	6	14	9
Podgorje pri Kamniku 380 m	—	—	—	20	45	30	—	95	—	—	12	—12	—0.7	3	5	3	14	6	11	7
Il. Bistrica 400 m	—	—	—	30	30	40	—	100	—	—	10	—8	+2.2	1	2	4	11	6	14	16
Struge 420 m	—	—	—	40	25	35	—	100	—	—	10	—17	—2.2	1	4	5	17	5	9	22
Radoljica 477 m	—	—	—	—	5	5	—	10	—	—	—	—	—	3	4	6	13	8	10	11
Novokračine 488 m	—	—	—	90	20	—	—	110	—	—	12	—9	+4	3	2	3	12	4	15	13
Sv. Duh 536 m	—	—	—	10	15	15	—	40	—	—	11	—11	+0.5	4	—	5	6	11	14	30
Grahovo pri Cerknici 569 m	—	—	—	20	20	60	—	100	—	—	11	—15	+0.2	4	3	7	8	16	7	27
Sv. Gregor 736 m	—	—	—	18	36	28	—	82	—	—	12	—10	+0.5	6	3	6	9	3	19	26

December je takoj izpočetka pokazal svoj zimski obraz. Prve dni so čebele še pomalem izletavale, 5. in 6. dan je pa privihral mrzel sever in prisilil žival, da se je v naglici stisnila v zimsko gručo. Nastopil je zimski počitek, ki ga izpremembe v temperaturi niso več motile, ker je prevladal mraz, četudi ni bil hud. Sneg, ki nam ga je prinesel sv. Miklavž, je pobral jug, dobili smo pa zato koncem mesca novo, velikansko zalogo, s silnim vetrom za nameček.

Poraba živeža je bila razmeroma majhna, le opazovalnice, ki leže v krajih proti jugu, izkazujejo večjo porabo (Ilirska Bistrica, Novokračine, Grahovo). Radoljiški opazovalni panj prezimuje v kleti, zato je poraba tako majhna. Kaj pa Strlac s svojimi 15 g?

IV. vseslovanski čebelarški shod, ki bi se imel vršiti leta 1913. v Pragi, a bil zaradi vojne na Balkanu preložen na leto 1914., se vrši nepreklicno v Pragi v dneh od 7. do 16. avgusta. Obenem se priredi tudi velika čebelarška razstava.

Na shodu samem bodo predavali najboljši čebelarji slovanskih narodov, tako da ta shod slovanskih čebelarjev nikakor ne bo zaostajal za prejšnjimi, prirejenimi v Sofiji, Beogradu in Moskvi.

Protektorat shoda je prevzel občinski svet kraljevega stolnega mestu Prage.

Pripravljalni odbor, v katerem so člani odborov »Deželnih osrednjih čebelarških društev« s Češke, Moravske in Šlezije, skrbi že sedaj za to, da bi bilo slovanskim gostom bivanje v Pragi in v celem kraljevstvu Češkem kar najbolj prijetno.

Čebelarji vseh slovanskih narodov bodo sprejeti v Pragi s pravo slovansko gostoljubnostjo. Po shodu obiščejo udeleženci znamenitejša mesta češka, kakor Plzenj, Tabor, Melnik, Kraljevi Gradec in na Moravskem Brno.

Velika čebelarška razstava naj poda sliko napredka v čebelarstvu Češke, Moravske in Šlezije. Dolžnost naših čebelarških organizacij je, da se v velikem številu udeleže te vseslovanske gospodarske manifestacije.

Od Osrednjega čebelarškega društva.

10. odborova seja dne 5. januarja 1914. — Navzoči razen gosp. Janko Babnika vsi odborniki. — Odbor sklene soglasno, da se priredi dne 1. marca 1914 ob pol 10. uri dopoldne v hotelu Lloyd zborovanje vseh čebelarjev ljubljanske okolice. Gg. Bukovic in Humek se naprosita, da za to zborovanje vse potrebno uredita. — Odobri se društvena etiketa za steklenice za med, določi velikost ter sklene, da se priloži na ogled »Slovenskemu čebelarju« kot priloga. — Došli dopisi se prečitajo in vzamejo na znanje.

Hinko Zirkelbach, t. č. blagajnik.

Čebelarška podružnica v Kamniku ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 8. marca 1914 ob pol 2. uri popoldne v gostilni pri »Krištofu« v Kamniku. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Spodnještajerskega čebelarskega društva.

Odborova seja štajerskega čebelarskega društva dne 27. decembra 1913 ob 4. uri popoldan v Narodnem domu v Celju. Navzoči gg. Belle, Černež, Jurančič, Kurbus, Sirka in Zdolšek.

I. Sklene se, da se pri prihodnjem občnem zboru določi udnina za leto 1914., katera se bo pošiljala naravnost blagajniku našega čebelarskega društva.

II. Po daljšem razgovoru se sklene z večino glasov kupiti na račun Slovenskega čebelarskega društva za Spodnje štajersko čebelnjak gospoda Zdolška za vsoto 700 K. Od kupnine se plača 500 K takoj, ostali znesek pa v teku enega leta.

Čebelnjak se postavi na posestvu kmetijske šole v št. Juriju ob južni železnici, kjer bo nekak dom našega društva.

III. Glede zavarovanja čebel proti požaru, tatvini in za nezgode, katere bi povzročile čebele, sklepalo se bo pri prihodnjem občnem zboru.

IV. Gospod predsednik prečita dopis Osrednjega čebelarskega društva na našo vlogo glede zvišanje naročnine za Slovenskega čebelarja za štajerske društvenike. Ta se vzame brez vsake debate na znanje.

V. Gospod predsednik Kurbus in potovalni učitelj gosp. Jurančič poročata o akciji v svrhu zatiranja gnilobe v čebelarski podružnici za gornjeradgonski okraj od 1. do inclusive 3. oktobra 1913. Obiskala sta v tem času 24 prizadetih čebelarjev, izročila vsakemu potrebno množino razkužila ter podala natančna navodila za osnaženje in razkuževanje panjev.

Pri teh 24 čebelnjakih je 14 popolnoma izpraznjenih in 267 ljudstev uničenih. Deloma napadenih je 5 čebelnjakov in uničenih 22 ljudstev, skupaj torej za gnilobo umrlih 289 ljudstev. Gospod predsednik obrnil se je še s posebno prošnjo do namestnije v Gradcu, da bi ta z vsemi postavnimi sredstvi izkušala zatreti to grozno morilko, kar je ta z odlokom z dne 20. oktobra 1913 tudi obljubila.

Stroški za to akcijo znašajo 69 K 02 h.

Ko gospod predsednik še naznani, da se bo vršil občni zbor v najkrajšem času ter se spored in čas objavi v našem stanovskem glasilu, sklene sejo želeč vsem čebelarjem prav veselo in srečno novo leto.

Čebelarska podružnica za Savinjsko dolino. (Popravek.) V zadnjem poročilu, priobčenem v novembrski številki »Slovenskega Čebelarja«, vrinila se je neljuba pomota. Prezadnji stavek se glasi: Odbor je ostal stari; le mesto predsednika je prevzel poleg tajništva tudi gosp. Pečar, ki se naj popravi takole: Odbor je ostal stari; le mesto podpredsednika je prevzel poleg tajništva tudi gosp. Pečar. — št. Pavel v Savinjski dolini, dne 8. decembra 1913.

Tajnik Pečar.

Iz Koroškega slovenskega čebelarskega društva.

Koroško slovensko čebelarsko društvo je storilo vse korake, da dobi prej ko mogoče potrebno množino neobdačenega sladkorja in da se bo ta takoj, ko dojde, razposlal.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu »Slovenskega Čebelarja« v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku »Slovenskega Čebelarja« Fr. Rojinu, nadučitelju v šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik »Slovensko čebelarsko društvo«. Tiska »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Prodaj lepega 15 mesecev starega psa **Bernardinca**. Je 60 cm visok, jako zvesta žival ter po zelo ugodni ceni. Anton Žitnik, čebelar, Čušperk, pošta Grosuplje, Dolenjsko. 2-2

Prodaj eksportni panj, dve leti rabljen, za tri krone. Jakob Prešern, čebelar, Vrba, p. Žirovnica, Gorenjsko. 2-2

Imam **veliko suhih lipovih palic** (latic) za okvirje **naprodaj**, fino rezane, 6×26 mm deb., šir. za večje okvirje debeleje rezane. Jakob Prešern, čebelar, Vrba, p. Žirovnica, Gorenjsko. 2-2

Zakrajšek Janez iz Neredij (Neredje, pošta Vel. Lašče - Rob) **izdeluje panji** nemške normalne mere kompletno po 5 K 30 h. Mera natančna, delo solidno. 2-2

Kupim nekaj praznih **eksportnih panjev**. Smejo biti tudi že rabljeni, ampak da so

še dobro ohranjeni, z okvirji, ali pa tudi brez njih. Jožef Adamič, čebelar, vas Hojče, p. Ortnek. 2-2

5 novih ali starih **eksportnih panjev** kupi po zmerni ceni Josip Rakovšek, nadučitelj in čebelar pri Sv. Luciji ob Soči. 2-2

Izdelujem Žnidersiščeve panji po originalu, opremljene z 18 okvirji, matično rešetko in drugimi pritliklinami. Cena kompletnemu panju po dnevnih cenah. Sosedji dajo lahko tudi sami deske in okove. Simon Černe, čebelar in mizarški mojster v Gorjah pri Bledu. 2-1

Razno orodje domačega izdelka, kot svedre, nože, fovče, klešče in tudi žeblje za čevlje se dobi pri Filipu Bremec, Lokavec. p. Čepovan, Goriško. 2-1

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarско društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stölzl novih sinov na Dunaju predloženi **patentirani kozarec za med** s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Zalogo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani

na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago.

Tu se dobe tudi steklenice za pisanje za **Žnidersiščeve panji**. 4-5

Cenik

Žnidersiščevih, ameriških in eksportnih panjev, potrebščin za izdelovanje panjev, trčalnic (točil), posod in steklenic za prodajo medu, umetnega satja in vsakovrstnega orodja za čebelarstvo razpošilja zastoj Kranjska čebelarška družba z om. z., Ilirska Bistrica.

Žnideršičeve panje,

izdelane po **Žnideršičevem originalu**, opremljene z 18 okviri racionalnemere, matično rešetko in drugimi pritisklinami, dalje remelje v vseh dimenzijah, blazine in druge potrebščine izdeluje

Alojzij Trink

12-12

mizarstvo s stroji . Ljubljana . Linhartova ulica 8

Cena kompl. panju 16 K, pri večjem naročilu primeren popust.

KDOR

**Povsod odlikovano!
Postrežba točna in
poceni.**

se zanima za čebelarstvo in hoče kupiti najpotrebnejše stvari, naj zahteva ilustrovan in z mesečnimi navodili opremljen cenik, katerega pošlje zastonj

FR. SIMMICH

zaloga čebelarskega orodja v **JAUERNIGU**,
avstrijski Šleziji (österr. Schlesien)

Posebno se priporoča: **umetno satje** iz čistega voska, **razstojišča** za okvirje, **priprave za roje**, **matične kletke**, **kadilnike**, **čebelarske kape**, **pitalnike**, **klešče za okvirje**, **trčalnice**, **sita za čiščenje medu**, **vilice za odkrivanje medu**, **matične rešetke**, **zapahe za izletnice** itd.

12-12

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skrila**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovška dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-10

HENRIK DESEIFE, Oberhollabrunn pri Dunaju

pripoznanata točna in najcenejša prva tvrdka na tem polju, ki obstoji od l. 1859. in je povsod najbolje vpeljana

izdeluje **izmetalnice za vse velikosti okvirjev**, **parne topilnike za vosek** raznih sestavov, **vse čebelarsko orodje**, **umetno satje** iz garantirano pristnega voska, **panje** raznih vrst, **remelje za okvirje** in **vso leseno blago za čebelarstvo**. 12-10

Razpošilja panji s čebelami, roje in matice.

Bogato ilustrovani ceniki na zahtevo zastonj. Lastna delavnica za kovinasta in lesena dela s strojnim obratom. 120krat odlikovana s prvim darilom.